

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Jonas.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

Apheco, Dei præsidio occasione occides. Sed perge porro, cape sagittas. *I. Cepi: quid tum? Feri terram. O factum male, si quinquies percussisses, aut sexies, tum poteras Syros delere funditus. Nunc eos ter tantum superabis, quoties videlicet terram pulsavisti.*

SENTENTIA.

In Vate plus est præsidii, quam in exercitu. Vatis mors est & Regi deploranda. Fata abstrusa sunt.

JONAS. Jonæ I.

ARGUMENTVM.

Vexati tempestate nautæ, invocatis frustra diis, factaque jactura, Jovæ vatem excitant, qui in navi dormiebat. Deinde sorte jacta, ut eum fontem & tempestatis causam esse deprehenderunt, jaciunt in mare, ipsiusmet admonitu. Ita pacatur tempestas.

Nauclerus, Nautæ, Jonas.

Proh jupiter, quanta sævit tempestas: quanti undarum fluctus nostram navem undique verberant! Dicas Neptunum & Æolum, omnesque adeo deos in nostram conjuravisse perniciem. Ne sævi tantopere aquarum præpotens Neptune: ne eos perde, qui se tuæ fidei mandaverunt. Tuque o Æole, cui potestatem in ventos dedit Jupiter, cohibe tam effrenatum eorum impetum. *Naut. Dii immortales, quid habetis in animo? huccine venisse*

K

nisse

nisse nos, ut tam misere periremus? Parci
 quæsumus, parcite: nos vobis sacra faciemus
 tibi Neptune taurum, vobis agnam, Tempestat
 maclabimus: tantum liceat hinc salvis evade
AL. Ledæ proles, Castor & Pollux, amica nau
 fidere, obsecro vestram fidem, reddite nob
 mare tranquillum, reddite amicam cœli serenit
 tem. *Nauc.* Nihil agimus, video, tam furdi su
 dii, quam est ipsum mare. *Naut.* Quid super
Nauc. Ut jacturam faciamus. *Naut.* Durum
Nauc. Sed necessarium. Extremo autem ma
 extremum adhibendum est remedium: atque ut
 nam vel sic evadere liceat. Festinate, dejiciamus
 has merces. Præstat rem perdere, spem aliquam
 retinentes, quam cum re certum exitium exp
 ctare. Vos o cœli marisque potentes dii: est
 saltem contenti hac nostra miseria: quid morte
 insuper minamini? Hei mihi, magis magisque
 furiant venti, ingravescit tempestas: irritantur
 superi, non placantur nostris votis & precibus
 Quo jam, quo me vertam! Erat hic nescio qui
 peregrinus. Ubi nunc est? *Naut.* Dormit a
 infimum navis latus. *Nauc.* O supinam securi
 tatem. Heus, heus peregrine, quem tandem dor
 miendi modum facies? potes in tanto periculo
 indulgere somno? quin tu surgis, & tuum in hoc
 temporis articulo Deum invocas: si quis forte
 superum existat, qui hoc a nobis malum avertat
 & præsens auxilium ferat? *Naut.* Frustra labor
 ramus: causa tanti mali perscrutanda est. a) O

a) Intelligebant nimirum, tempestatas interdum ab
 hominum peccata excitari.

portet aliquem hic adesse, qui se nefario aliquo
 scelere obstrinxerit, propter quem tantopere ira-
 scuntur dii. Sortiendum est, quis sit in causa.
Naut. Placet, ducantur sortes. Euge, fors hunc
 peregrinum designat. Vides te, peregrine, ac-
 cusari. Dic quæso, unde tantum in nos malum
 ortum sit, quod vitæ genus sequaris, unde & quo
 eas, cujas sis, & qua gente natus? *J.* Jam jam
 nullum superest effugium, teneor manifesto. O
 inevitabilem Dei potentiam! Ego sum Hebræus,
 Jovæ cœlestis Dei cultor, qui & mare & terram
 fabricatus est. Is me Niniven ire jusserat, ut
 eum populum, otio & luxu diffluentem, & per-
 ditum, mea admonitione ad meliorem frugem,
 & saniozem vitæ rationem deducerem. Cujus
 ego muneris tristitiam defugiens, statueram Tar-
 sum in Ciliciam me conferre, & ejus conspectum
 evitare, cujus oculis omnia sunt subjecta. *N.* Per-
 iimus funditus. Inscite prorsum, homo, & male
 abs te factum. Sed postquam factum quod est,
 infectum fieri non potest, quid tibi nunc censes
 faciamus, ut placatori mari utamur, quod vehe-
 mentius semper agitari vides? *J.* Vos vero me
 in mare deturbetis, si id sedatum vultis. Nam
 certe scio ego, mea unius causa vos hac tam ve-
 hementi tempestate afflicti. *N.* b) Avertant
 superi, ut tua morte saluti nostræ consulamus.
 Non faciamus. Agite viri fortes, incumbamus
 remis, conemur ad terram appellere. Eja, adhi-

K 2

bete

b) Magna est, ut in fero alicquin hominum genere,
 humanitas.

bete summas vires: eja, rumpamus hos fluctus,
 O rem miseram: crescit assidue malum, nulla ra-
 tione terram possumus attingere. *J.* Frustra su-
 datis invito Deo. *N.* Quid ergo est, te ne nos in
 mare? *J.* Nisi mavultis mecum una perire. *N.*
 O desperatissimum perfugium: sed tamen satis
 est, te solum, quam nobiscum interire. Facien-
 dum est, socii: nulla alia ad evadendum via est,
 video. Efferatur mare, rumpitur navis, mors
 nobis versatur ob oculos. Demergamus eum.
 Obsecramus te Jova, ne pereamus ob hujus viri
 mortem: neve a nobis pœnas sanguinis ejus ex-
 petas. Vides nos necessitate impulsos facere, &
 tu omnia tuo arbitrato moderaris: jaciatur. O
 rem admirabilem: videtis, ut subito sedata sit
 tempestas, eo dejecto? Videris mare sic tran-
 quillum, ut nunquam tranquillius? Agnosco,
 agnosco ego Jovæ potestatem immensam? is ni-
 mirum Deus est, cæteri nequicquam precibus in-
 terpellantur. Uni, uni debetur gratia, uni itaque
 sacra vota que faciamus.

SENTENTIA.

*Frustra implorantur falsa nomina, sciviente vero
 Numine, Deum effugere nec terra nec mari possis.
 Cum fontibus navigare, hoc est, versari, noxium
 est. Manente causa pœnce, manet pœna.*

RABSACES. 2 Reg. 18.

ARGUMENTVM.

Rabfices ab Assyriæ Rege Senacheribo
 missus, Hierosolymitanos, qui erant in
 muris,